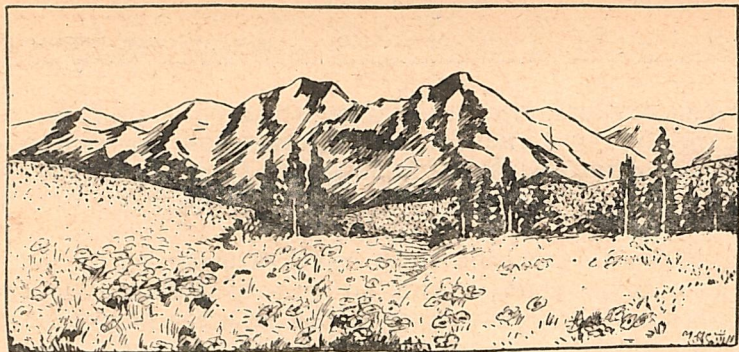

ЧЕТАТА НА Х. ДИМИТЪРЪ И СТ. КАРАДЖА

VII. Бузлуджа

Въ четвъртъкъ сутринтъта, на 31 юлий, предвождана отъ овчаря, дружината осъбва при голитѣ върхове на Бузлуджа. Още презъ нощъта другаритѣ забелязали, че насъ, раненитѣ, ни нѣма, но въ тъмнината било невъзможно да тръгнатъ да ни дирятъ, а и все очаквали, че ще ги настигнемъ.

На сутринъта четницитѣ върнали овчаря, който ги водѣше, и го помолили да ни намѣри и посочи, на коя страна да ни дирятъ. Но той ударилъ въ друга посока и не можалъ да ни случи.

Върхътъ Бузлуджа е голъ, безъ никакви дървета. Четата се разположила по урвитѣ на върха да чака насъ, изгубенитѣ. Деньтъ билъ ясенъ. Наоколо царувала мъртва тишина. Но въ сжщото време неприятельтъ дебнѣлъ нашитѣ другари.

Освенъ потерята, която вървѣше по нашитѣ дири, още когато навлѣзохме въ Стара-планина, и която срещнахме на нѣколко пѣти около върха Св. Никола, отъ преди два дни въ гр. Казанлъкъ се събира нова потеря отъ 500—600 души турци — бошибозуци, предвождани отъ свирепия началникъ Куртчу Османъ. Тя потеглила за планината по посока на Бузлуджа. Изглежда, че дветѣ потери се били споразумѣли да обградятъ четата и да я нападнатъ едновременно.

По обѣдъ Куртчу Османъ пристигналъ прѣвъ на Бузлуджа, когато четата почивала спокойно по сипейтъ на върха. Но той не я нападналъ веднага, а почакалъ известно време — види се, чакалъ да пристигне отъ северната страна редовната войска. Четата не узнала това и си мислѣла, че презъ този день не ще има сражение, а пѣкъ потерята, съ редовната войска отзадъ, била доста на далечъ. Редовната войска, обаче, хванала овчаритѣ, при които нощувала четата, и чрезъ изтезаване ги заставила да обадятъ, где се крие тя. Следъ обѣдъ редовната войска ускорила своя ходъ и се приближила до четата въ грѣбъ. И така нашитѣ юнаци останали об-